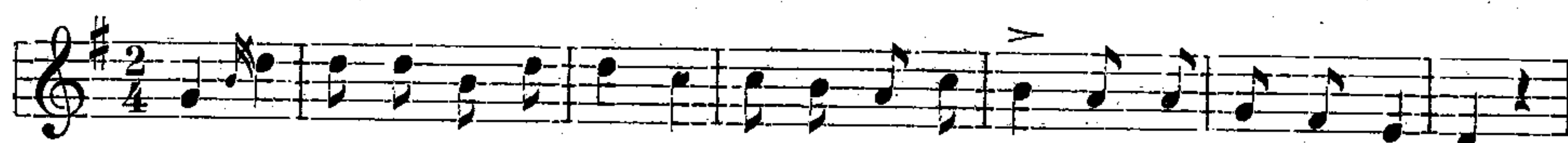

214.

Z Lopeníka.

Usnůl na ła - vi - ci, ko - ně v šo - šo - vi - ci, ej, do - brá bo - ěa mi - ěa,

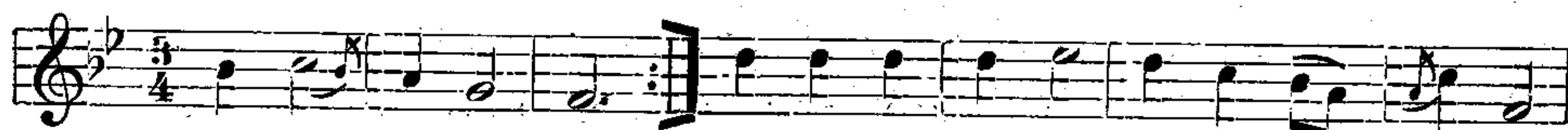
že ho jo - bu - di - ěa, ej, že ho jo - bu - di - ěa.

Usnůl na łavici,
koně v šošovici,
ej dobrá boěa miěa,
že ho jobudiěa,
ej, že ho jobudiěa.

Usnůl na dolině,
koně v đatělině,
ej, dobrá boěa miěa,
že ho jobudiěa,
ej, že ho jobudiěa.

215.

Z Jasenky u Vset.

Živě.

Łú - ka ze - ěe - ná, pa - se tam na ní, pa - se tam na ní,
ne - o - se - ěe - ná,

má mi - ěa je - ěe - ěa.

Łúka zelená,
neosečená,
[: pase tam na ní, :]
má miěa jeleěa.

Jeleě sa pase,
až sa tak třase,
že mu má miěa,
moja rozmiěa,
voděneěku nese.

216.

Ze Spytinova.

Od To - poěné - ho je ce - sta dlů - há až po Bí - ěo - vi - ce,

to - ěí se po ní đev - ěá - tko švarné, pěa - tí si mu - zi - ce.

Od Topolného je cesta dlůhá
až po Bíěovice,
toěí se po ní đevěátka švarné,
pěatí si muzice.

Za sebe pěatí ej dvacítka
pěknýma bílýma
a za šohajka ej dukátama
pěknýma žlutýma.